

I. W. W. JA TEHDASTYÖVÄESTÖ

LEISENÄ käsityksenä palkkatyöläisten keskuudessa on, että I. W. W. on teollisuustyöläisten järjestö. Se on oikea käsitys kyseessä olevasta järjestöstä. I. W. W:n soveltamisesta käytännössä jokapäiväiseen luokkataisteluun, huomaamme kuitenkin hyvin kirjavan mielipiteiden joukon. Näiden mielipiteiden sulattamiseksi, taikka paremmin sanoen sellaisen keskustelun aikaan saamiseksi, jonka kautta järjestömme käytännöllisyys edistyisi kaikkiin esille tuleviin luokkakysymyksiin, on tämä kirjoitus ajottu. Tässä mielessä toivomme kaikkien Tie Vapauteen lukijoiden ja ennenkaikkea järjestömme jäsenien lainaavan tälle kysymykselle huomiotaan.

Kaksi perusryhmää.

Meidän poliittisten ystävämme mielestä ja heidän propagandansa mukaan sanovat he I. W. W. liitossa olevan kaksi ryhmää. Vasemmisto, eli kommunistiset i. w. w:läiset. Toisena oikeistolaiset, tai vastavallankumoukselliset i. w. w:läiset. Oman käsityksemme mukaan meillä kylläkin on kaksi perusolemusta I. W. W:ssä, mutta me voimme jakaa paljon todenmukaisemmin seuraavasti: **LIKKUVA TYÖVÄESTÖ** ja **TEHDASTYÖVÄESTÖ**. Ylläolevalla määrittelyllä emme tahdo sanoa, etteikö tehdastyöväestö joudu muuttamaan paikasta toiseen, kuten edellämainittu liikkuvatyöväestö, mutta tehdastyöväestöllä ei ole sellaista erikoiseen työaikaan perustuvaa joukottaista liikkumista huomattavissa, kuten sellaisilla työaloilla, kuten viljankorjuutyöläisillä ja suureksi osaksi puutavaratyöläisillä, erikoisesti sen raakaaine tuotannossa. Näin muodoin tältä tuotannolliselta pohjalta meidän jaotelumme on paljon oikeampi, kuin on poliittisten "ystävämme", jotka vain jakavat työläisiä sen perusteella, mitä he sattuvat kulloinkin ajattelemaan.

Tosiasia on, että näihin asti liikkuvatyöväestö on ollut pitkälle määräävänä tekijänä järjestössämme. Näin muodoin on myös-

kin kehittynyt sen toiminta ja menettelytavat ensikädessä heidän tarpeitaan ja vaatimuksiaan silmällä pitäen. Nykyään, jolloin kapitalistisen konetuotannon vaikutuksesta ammattiunionit ovat tulleet sille koetuksen asteelle, että ne eivät voi enää pitkälle työläisten etuja palveilla jokapäiväisessä luokkataistelussa, avautuu meille I. W. W. liitossa oleville yhä suurempi toiminta-ala. Nyt me joudumme myöskin harkitsemaan menettelytapoja ja punnitsemaan keinoja, millä tavalla I. W. W:n sanoma parhaiten viedään tehdastyöväestön keskuuteen ja miten järjestömme toiminta tulee siellä tuntuvaksi.

Kapitalismin kehitys tehdasteollisuudessa.

Kenelle tahansa on tunnettua, että kapitalistinen kehitys koneteollisuudessa on edistynyt kaikkein eniten ja niin muodoin tehdasteollisuuden piirissä periaattemme mukaan pitäisi teollisuusunionismin olla kaikkein eniten edistynyt. Kuitenkin kaikki raportit osoittavat, että tähän asti I. W. W. toiminta on ollut tuntuvin liikkuvatyöväestön keskuudessa viljankorjuu alueilla ja puutavateollisuudessa, erikoisesti viime mainitun raaka-aine tuotannossa. Mistä siis johtuu tämä näennäinen ristiriita teorian ja todellisuuden välillä.

Todellisuudessa ei siinä ristiriitaa olekaan. Seuraavat historialliset tosiseikat poistavat ristiriidan.

I. W. W. vasta syntyikin kahdennenkymmenennen vuosisadan ensimmäisinä vuosina. Siihen aikaan kun raivaustyötä tehtiin Idän valtioissa, puolivuosisataa sitten ja sitä ennenkin, ei suinkaan I. W. W:tä ollut silloin olemassakaan. Idän valtioissa tapahtunut konetuotannon kehitys toiselta puolen ja lisääntyvä työvoiman tarjonta Europasta teki mahdolliseksi kohottaa Lännen valtioiden asutusta ja viimeisen viidenkymmenen vuoden aikana lännen kaivannoita on avattu käyntiin kapitalistisen suurtuotannon puitteissa; samoin suurkapitalismi näyttää osaansa keskilännen viljakentillä ja

suurkapitalismin mukainen tuotanto on val-
lalla myöskin puutavarateollisuudessa. Siis
yhteisesti sanoen kaikilla näillä mainitsemil-
lamme raaka-ainetuotannon aloilla lännen
valtioissa on ilmeinen suurkapitalismi työs-
sään työläisten vetämiseksi yhteen. Se on
ollut sitä lännen raivaustyössäkin suurek-
si osaksi.

Muutamien apostolien taholta väitetään,
että nykyään Idän tehdasalueilla kehitys o-
lisi järeällä lännen valtioista, osottautuu his-
toriallisesti vääräksi. Eräs historioitsija sa-
nookin, että "Amerikan historiassa näkee
ihmiskunnan kehityshistorian läpi." Tällä
tarkoitetaan sitä, että sitä mukaa, kun Ame-
rikan Idän valtioiden asutus on kasvanut, on
se työntänyt uusia raivaajia länteen ja ne
kukin raivaus joukko on, vaikka lyhyessä
muodossaan, ovat joutuneet kertaamaan ih-
miskunnan historiaa. Näin siis itse asiassa
se, mitä me tapaamme lännen työläisten kes-
kuudessa jyrkkyyttä ja katkeruutta kapita-
listien väkivaltaa vastaan, on itse asiassa
kertausta siitä, mitä Amerikan historian
varrella on nähty Idän valtioissa jo viisi-
kymmentä vuotta sitten ja sitä ennenkin.
Esimerkin vuoksi viitattakoon tässä West
Virginian kahakoihin aivan nyt viimeisinä
vuosina. Tämä siitä syystä, että Etelän val-
tiot joutuvat nyt myöskin suorastaan kapi-
listisen kehityksen piiriin ja niissä joudutaan
myöskin tekemään samaa työtä Ete-
län raivaamiseksi.

Mutta, että teollisuusunionismi ei ole
saanut huomattavampaa jalansijaa Idän
valtioiden teollisuustyöläisten keskuudessa
näemme me sen johtuvan pää-asiallisesti
kolmesta syystä:

1. Europasta ja muista maista alati jat-
kuva siirtolaisuus näihin asti on pitänyt I-
dän valtioiden työsuhteita kaikilla teolli-
suuksien aloilla siksi epävarmana palkka-
työläisiin nähden, että se on jo itsessään
vaikuttanut teollisuusunionismin heikkoon
nousuun.

2. Ammattiunionit, jotka ovat kasvaneet ai-
kasemmin Idän valtoissa ja kehittyneet jo
käsityötuotannon aikana, ovat näihin asti
olleet niin paljon vaikuttimena, että te-
ollisuusunionismi ei ole saanut paremmin ja-

lansijaa. Kun kerran ollaan järjestyneitä,
se riittää.

3. Se mikä suoranaisesti koskee meitä it-
seämme teollisuusunionismin edustajina, on
tämä: Emme ole käsittäneet tehdastyöläis-
ten asemaa sellaisena, kuin se todellisuudes-
sa on. Siitä syystä olemme koettaneet pa-
koittaa liikkuvantyöväestön katsomuksia
tehdasteollisuuden piiriin.

Kaksi ensinmainittua syytä ovat sellaiset,
että ne käsitetään ilman enempää selvitystä.
viimeinen sen sijaan on sellainen, että se
vaatii selvitystä, tullakseen oikealla tavalla
ymmärretyksi. Kirjassa, Helppotajuista Ta-
lousoppia sivulla 42 sanotaan suurten teolli-
suuksien työväestöstä m. m. seuraavaa:

Teollisuusunionit luokkaunionia.

*"Suurissa teollisuuslaitoksissa alkaa tul-
la yleiseksi säännöksi, että otetaan mahdol-
lisimman paljon perheellisiä miehiä, joiden
vastuunalainen asema tekee heidät alistu-
vaisiksi ja joiden yksilöllinen vastustuskyky
on vähäisempi kuin perheettömien miesten.
Voiton jaon, osakkeiden myynnin, kotien ra-
kentamisen ja kaikkien muiden keinojen
tarkoituksena on sitoa työläiset työmaahan,
erikoisesti he, jotka ovat tärkeimmässä teh-
täväissä."* Silloin kun kun kapitalistit käsittä-
vät tällaisen asiointilan välttämättömyyden
ja koettavat kaikilla tällaisilla keinoilla si-
toa työläisiä mahdollisimman lujasti työ-
maahan perhesiteillä ja muilla, niin eikö ole
syytä meillä myöskin kiinnittää tähän seik-
kaan huomiota? On siihen kiinnitettykin.
On, mutta vain negatiiviselta kannalta. Tä-
män yhteydessä muistuu mieleen m. m. Jack
Tannerin puheilu New Yorkissa 1921.
Kun hän havaintonaan mainitsi, että liikku-
van työväestön vaikutus I. W. W:ssä on
kaikkialla ilmeisesti huomattavissa, niin
sille jäsenistömme osotti erikoista hyväksy-
mistään. Samanlainen hyväksyminen on an-
nettu yleensäkin järjestössämme liikkuvan
työväestön filosofialle. Enemmäkin. Sitä on
pyritty yleistämään ja mitä parhaissa tar-
koituksissa ainoana järjestömme luonteen-
ominaisuutena.

Nyt meille tulee kysymys eteen, kun me
alamme todella tehdä hyökkäystä kehitty-

neen teollisuuden sydämeen siellä työskentelevien työläisten valtaamiseksi teollisuusunionismille, onko pyrkimyksemme sopuisuudessa siellä vallitsevan työläisten tilanteen ja katsomuksien kanssa. Mikä tahansa työväen ryhmä on tapuvainen tekemään uhrauksia, jos niistä uhrauksista on nähtävissä jotakin hyötyä. Kuitenkaan mikään työväen ryhmä ei ole halukas tekemään sanottavasti uhrauksia, ellei siitä ole näkyvissä jotakin tulosta sille ryhmälle itselleen. Tämä pitää myöskin paikkansa tehdastyöväestön nähden.

Kun me puhumme vallankumouksellisesta päämäärästämme, niin sen ohella täytyy olla jotakin sellaista, joka tuo palkkatyöväelle jotakin hyötyä jo ennen vallankumousta. Tämä varsinkin nykyisenä reactionin aikana, jolloin kapitalistisen yhteiskunnan tukipylväät koettavat tehdä kaikkensa kapitalistisen yhteiskunnan jatkumiseksi. Silloin myöskin työväenjärjestöjen täytyy vastata vallankumouksellisen päämäärän ohella jokapäiväisen luokkataistelun tarpeita. Nyt siis nähdäksemme velvollisuutemme järjestöämme ja vallankumouksellista päämääräämme kohtaan vaatii meitä pitämään silmällä sitä, miten saamme teollisuusunionismin eniten tuntuvaksi tehdastyöväestön keskuudessa. Läheisten äskeisten vuosien aikana paljon ääntä pitäneet Idän valloittajat antoivat vallata itsensä. Monet niistä valloittajista jäivät niiden liikkeiden helmoihin, joista olivat vast'ikään lähteneetkin ja Idän työläisten valtaus teollisuusunionismille jäi tekemättä.

Meidän velvollisuutemme kuuluu käsitteä tehdastyöväestön asema oikealla tavalla levittäessämme teollisuusunionismin sanomaa.

Aseman käsittäminen tuotannolliselta pohjalta.

Sellaisille työläisille, joihin edellä on viitattu, jotka ovat tärkeässä tehtävässä tuotannossa, joilla on perhesuhteet ja joille kapitalistit antavat huomiota tärkeytensä vuoksi, emme liioin I. W. W:n edustajina heitä voi solvata siitä, että ne suhteet ovat olemassa. Varsinkin tämä pitää paikkansa

silloin, että kullakin kyseessä olevalla teollisuuden alalla asianlaita on suureen osaan työväestöstä tällainen. Sellaisessa tapauksessa työläisten moittiminen perhesuhteista ja sen tilalle yksityisen elämän tarjoominen on sellainen solvaus työläisiä kohtaan, että semmoisen agitationin harjoittajat tulevat huomaamaan hakkaavansa päätään seinään sen sijaan, että voisivat koota palkkatyöläisiä teollisuusunionismin lipun ympärille.

Helppotajuista Talousoppia nimisen kirjan sivulla 60 sanotan tästä asiasta myöskin seuraavaa: *“Työläiset on saatava näkemään, että heidän taloudellisten järjestöjensä täytyy vastata teollisia suhteita — että järjestäytyminen täytyy tapahtua teollisissa puitteissa ennenkuin työväenluokka voi missään määrin toivoa menestystä jokapäiväisessä taistelussaan. Lisääntyvässä määrässä alkavat työläiset nähdä taistelun luokkaluonteen ja sen, että teollisuuksissa työskentelevien työläisten on järjestyttävä luokkapohjalle. Työläisillä täytyy olla yksi puhtaasti taloudellisissa tarkoituksissa toimiva unio.”* Tämä periaatteessa on siksi selvä, että siinä ei ole väitteen varaa, että työväenluokan täytyy kyetä luomaan taloudelliset unionsa itsensä suojaksi ja yhtä välttämättömästi myöskin hyökkäys asemikseen uuden yhteiskunnan puskemiseksi esiin, kun sellainen tilanne tulee esiin. Kuitenkin tässä on menettelytapoja silmällä pitäen otettava paljon huomioon.

Vaikka kapitalistinen kehitys ja sen aiheuttama luokkaristiriita työläisten kanssa on ilmeisesti piirteisään samanlainen, niin maantieteellisesti ja historiallisesti on otettava huomioon erilaisten menettelytapojen välttämättömyys teollisuusunionismia vietessä eteenpäin. Ellemme näitä seikkoja ota yhä enemmän huomioon, niin sellaisissa tapauksissa, missä taktiikkamme ei ole yhdenmukaista kussakin paikassa vallitsevain työläisten etujen kanssa, taikka että heidän asemaansa nähden esiinnymme solvaavalla tavalla, niin sillä suuresti hidastamme tehdasalueilla teollisuusunionismin nousua ja saamme edelleenkin vielä tehdä sen syytöksen, että korkealle kehittyneen Idän teolli-

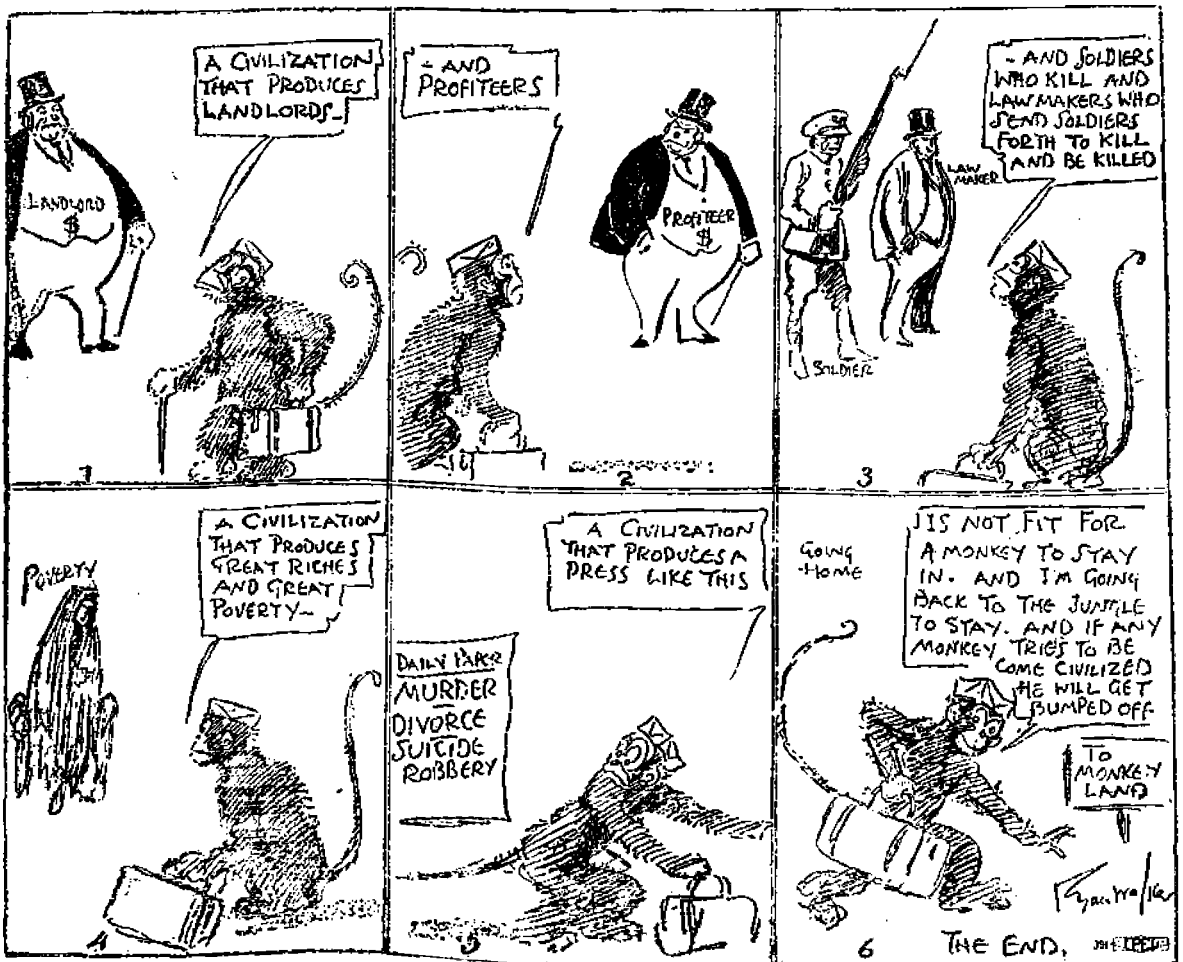
suuksien työläiset eivät ole vielä kypsät teollisuusunionismille, vaikka teollisen kehityksen mukaan asia on päinvastoin.

Loppulause.

Nyt jolloin esim. järjestömme yleinen Kasvatustoimisto ja Työväen-Opisto järjestävät parhaillaan kasvatustyön ulottamista jokapuolelle ja teollisuusalueet ovat etukädessä huomion esineinä, niin tulisi järjestömme jäsenten nämät kysymykset ottaa päivän tärkeimmiksi kysymyksiksi. Mennyt historia ja lähenevät tapahtumat osoitta-

vat, että ei kelpaa enään myötätunto jollekin asialle. Ei kelpaa pelkkä jäsenyyškään. Nyt tulee jo toiminta ja tilanteen oikea ymmärtäminen etualalle. Näin tässä mielessä kehoitamme järjestömme jäseniä erikoisesti keskustelemaan tästä kysymyksestä ja tekemään siinä kaiken sen, mistä järjestömme kasvaminen kaikkein eniten hyötyy.

Tässä toiminnan armeijassa me parhaiten edistämme omaa teoriaamme ja samalla kasvatamme ja edistämme teollisia elimiämme uuden yhteiskunnan rakentamiseksi vanhan kuoren sisällä.

—Ryan Walker New York Call Magazinessa

Jos tuo kaikki on "sivistystä," niin on parempi palata takaisin Apina Valtakuntaan.